

Det er den konsekvens, det danske samfund ikke hidtil har draget i det nødvendige omfang. Derfor har vi gennem en årrække brugt mere, end vi har produceret, og er kommet i stigende gæld til udlandet. Der er samtidig med udviklingen af velfærdssamfundet stillet for store krav om forøgelse af pengeindkomsterne med det resultat, at vi i det sidste tiår har svækket dansk produktions konkurrenceevne gennem en stigning i priser og omkostninger, som har været stærkere end i de lande, vi konkurrerer med.

Hvis Danmark fortsat skal være et velfærdssamfund med en høj, stabil beskæftigelse — og det går jeg ud fra at alle ønsker — så må vi acceptere konsekvenserne. Vi må derfor supplere penge- og finanspolitikken med en indkomstpolitik, der svarer til velfærdssamfundets krav.

Lykkes det at tilvejebringe en sådan ændring i den økonomiske politik, vil det være muligt at nedbringe valutaunderskuddet og samtidig opretholde høj beskæftigelse. Lykkes det ikke, vil den fortsatte og voksende afhængighed af kortfristede udenlandske lån ligge som en stadig trussel under dansk produktion og beskæftigelse.

De rapporter, der er kommet fra det økonomiske sekretariat og fra det økonomiske råds formandskab, understreger, at dansk økonomi er præget af udviklingstendenser, som nødvendigvis må ændres.

Til trods for at der er ført en stram penge- og finanspolitik, og trods en fortsat kraftig stigning i produktionen er privatforbruget, de offentlige ydelser og investeringerne steget så stærkt, at vi stadig lider under et indenlandsk efterspørgselspres, som — sammen med prisstigninger, der er kommet udefra — har fået priserne og omkostningerne til at stige.

Det er heller ikke lykkedes at opnå den tilsigtede bedring af betalingsbalancen. Tværtimod må vi i år regne med et underskud af størrelsesordenen 4 milliarder kr. eller ca. 4 pct. af bruttonationalproduktet.

På denne baggrund må regeringen lægge afgørende vægt på, at der udformes en økonomisk politik, som kan sikre, at en væsentlig del af de kommende års produktionsstigning bliver anvendt til at formindske underskuddet på betalingsbalancen. Sker det ikke, undergraver vi grundlaget for dansk erhvervsliv, for produktionen og beskæftigelsen.

Bag ved betalingsbalancens underskud og væksten i den udenlandske gæld ligger en række betydningsfulde forhold i den ydre og indre økonomi. Det må være målet for den økonomiske politik at sætte ind over for alle disse forhold på en sådan måde, at der sikres en bedre balance i den økonomiske udvikling. Det er med dette mål for øje, der er gennemført en række reformer i de seneste år, både vedrørende det offentliges økonomiske dispositioner og på andre områder. Jeg skal her erindre om den reform af realkreditlen, som i foråret gennemførtes af et stort flertal i folketinget.

Samtidig har en stram penge- og finanspolitik sigtet mod at dæmpe den igangværende højkonjunktur. De første resultater — eller skal vi sige de første tegn på resultater — i denne henseende er nu begyndt at vise sig i form af en afdæmpning af dele af efterspørgslen og en tendens til en mindre ugunstig valutaudvikling. Alligevel må det siges, at dæmpningen kommer senere og langsommere, end det var ventet og ønsket. Der består fortsat et stærkt pres på arbejdsmarkedet, og der har været betydelig glidning i lønninger og andre indkomster i sommerens løb.

Regeringen finder det derfor nødvendigt at fortsætte den stramme penge- og finanspolitik, men for at undgå uheldige virkninger på beskæftigelsen må den suppleres med sådanne